

[Schlüter.]

samlede overenskomstløsning. Det synes vi man skulle tage og forhandle nærmere med arbejdsmarkedets parter om.

I virkeligheden er det jo en finanslov-debat, vi har i dag. Det er ikke gørligt med den korte taletid at behandle de mange detaljer i det omfattende finanslovsforslag i dette øjeblik. Det må vi tage fat på under udvalgsarbejdet.

Der er dog et par bemærkninger, jeg gerne vil gøre til finansministeren. Jeg håber, og jeg tror også, at finansministeren er fuldt opmærksom på, at finanslovsforslaget, der jo er en genfremsættelse af det gamle, er aldeles urealistisk. Det ville nok være godt, om finansministeren ville bekræfte det under debatten, for ellers tager vi ligesom fat på arbejdet i finansudvalget under urimelige forudsætninger.

Lad mig bare nævne én ting, som klart illustrerer det. Finanslovsforslaget lægger til grund et udgiftsbeløb på arbejdsløshedsunderstøttelsesområdet, der skønner arbejdsløsheden til 4 pct. Det kan desværre ingen tro er holdbart, og derfor vil jeg gerne spørge i dag: hvad er finansministerens virkelige skøn over omkostningen ved arbejdsløshedsunderstøttelse i det kommende finansår? Det mener jeg vi har krav på. Det er klart, at der skønnes lidt galt, men det er regeringens forpligtelse at forsøge et skøn.

Og én ting til: hvordan stiller de samlede statsfinanser sig, når vi skal måle realistisk? Det er givet, at vi har brug for en ny finansplan, og jeg mener, folketinget må have krav på, at finansministeren i dag mundtligt giver tinget en redegørelse for hovedtallene. Vi må have et bedre udgangspunkt for drøftelsen end det, der foreligger i genfremsættelsen af det gamle finanslovsforslag.

Lad mig sige til sidst, at i det konservative folkeparti er vi klar til at tage fat på arbejdet. Vi er ikke så mange, som vi var i det gamle folketing, men vi skal søge at anspænde os til det yderste og gøre en

saglig og sober indsats både i salen og i udvalgene. Vi håber det bedste, men jeg vil godt sige, at i dag er det ikke fri for, at vi frygter det værste.

Gert Petersen (SF):

Partiet venstre vandt valget, men venstre-regeringens politik tabte valget. Det tror jeg efterhånden er ganske indlysende, og selv statsministeren må erkende det. På den anden side lever truslen om tvangsindgreb og asociale nedskæringer videre. Vi har her i de senere dage og for den sags skyld også i den foregående talers ord, synes jeg, kunnet fornemme et ønske om at få skabt en stor højreblok i dette folketing, og noget af det vigtigste for socialistisk folkeparti er at gøre, hvad vi formår for at forhindre en reaktionær sammenrotning baseret på en blok af venstre, fremskridtspartiet og en række støttepartier. Dette vort ønske skal ikke forstås sådan, at vi nu er blevet tilhængere af, at der sænker sig et tussmærke, hvor alle katte bliver grå. Vi advarer på det bestemteste mod en såkaldt regering hen over midten, hvis der hermed forstås etablering af en koalitionsregering mellem socialdemokratiet og venstre, sådan som der også fra anden side er blevet talt for her i dag. Et sådant makkerskab ville, folketingets sammensætning og statsministerens natur taget i betragtning, ikke betyde andet, end at socialdemokratiet måtte påtage sig rollen som forspand for de mest reaktionære kuske, som Danmarkshistorien har kendt siden Madsen-Mygdals tid, og derfor er vi da også inden for SF yderst tilfredse med, at muligheden for et sådant samarbejde fortonede sig i det absolut uvisse under forhandlingerne siden valget. Jeg håber, at mulighederne vil forblive dér.

Nej, der er og vil fortsat være to linjer i dansk politik; en borgerlig linje, som bygger på kræfternes frie spil og jagten efter profit, og en socialistisk linje, som bygger på solidaritet, planmæssig og demokratisk styring og social retfærdighed. Jeg